

DEEL 39 Jezus bestudeerde de Schriften

Wij willen ons, met een ander voorbeeld, nog wat meer verdiepen in het leven van Jezus op aarde, als een voorbeeld van een heilig leven en hoe Hij wil dat wij leven.

Wanneer wij kijken naar het leven van Jezus, dan hebben wij kunnen zien dat God Zijn Zoon niet alleen naar de aarde gezonden heeft voor de zonden van de wereld, maar dat God aan ons allemaal wil laten zien, door de wijze waarop Zijn Zoon op aarde leefde, hoe Hij wil dat de mensheid leeft. Wij hebben Zijn nederigheid gezien en wij zagen daarbij iets van Zijn heiligheid. Zijn leven was een leven dat de zonde overwon; het was een leven van reinheid. Wat was hiervan de bron?

De heiligheid van Jezus kwam voort uit een leven van het bestuderen en overdenken van het woord van God. Wij kunnen in de Bijbel, in **Lukas 2:46-47** lezen dat, toen Jezus 12 jaar oud was, Hij voldoende van de Schriften kende dat Hij zelfs de leraren uit Zijn tijd versteld deed staan. Houdt hierbij rekening met het feit dat er in die tijd geen gedrukte Bijbels waren zoals wij die kennen; de mensen hadden geen Bijbel in huis. Niemand had een Bijbel in huis. Het oude Testament was handgeschreven en alleen de plaatselijke synagoge had een kopie. Alleen de rijken onder hen konden het zich veroorloven om slechts gedeeltes van het Oude Testament te bezitten.

Dus waren het alleen zij die goed luisterden, wanneer zij in de synagoge door de rabbi's onderwezen werden, die konden weten wat er in de Schriften gezegd werd. Jezus luisterde al toen Hij nog jong was. Laten wij hierbij niet vergeten dat Hij Zijn grote macht en heerlijkheid aflegde die Hij had als God. Hij kwam als een baby. De Bijbel zegt dat Hij groeide in wijsheid. Met andere woorden, Zijn groei was net als die van ons, groeiend in de kennis van het woord van God. Alleen op die wijze kon Hij ons tot voorbeeld zijn. Door dat bestuderen van het woord van God zag Hij en begreep Hij wat de wil van de Vader was, net zoals wij dat kunnen begrijpen wanneer wij Zijn voorbeeld volgen. Hij zag dat het woord van God meer te zegen had dan dat er aan de oppervlakte geschreven was. Hij onderzocht de diepte van Gods woord. De Bijbel zegt dat wanneer wij graven zoals wij zouden doen om een verborgen schat te zoeken, dat wij alleen op die manier de kennis van God zullen vinden.

Het krijgen van een oppervlakkige kennis van de Bijbel is eenvoudig. U kunt de Bijbel lezen als een technisch of scheikundig boek en kennis verschaffen. Maar om God te leren kennen door Zijn woord, dat is iets totaal anders. Dat nu is wat er bij Jezus binnen kwam, niet alleen door studie, maar ook door gehoorzaam te zijn aan datgene wat Hij las in het Woord. Er zijn veel mensen die de Bijbel lezen om een boodschap te ontvangen om door te geven, dit geldt in het bijzonder voor predikers. U bent in groot gevaar wanneer u de Bijbel alleen maar leest om boodschappen te ontvangen, of om boeken te lezen zodat u zich kunt voorbereiden op een preek, of door op internet te zoeken naar bepaalde richtlijnen om punten te noteren voor uw preken. Dit is zo'n gevaarlijke praktijk omdat u meer geïnteresseerd bent in wat u de mensen te vertellen hebt dan wat God u te zeggen heeft.

De beste manier om een preek voor te bereiden is ten eerste, te luisteren naar wat God u te zeggen heeft en dat te gehoorzamen, om daarna, vanuit uw eigen leven de boodschap aan anderen door te geven. Dan gaat de boodschap via u. Het woord van God is als een tweesnijdend zwaard. De ene kant moet u opensnijden voordat u in uw bediening de andere kant kunt gebruiken om de zonden van anderen aantoonbaar te kunnen maken. Toen Jezus

het woord van God overdacht, ontdekte Hij dat er heel veel dingen waren die tegengesteld waren aan de tradities die door de mensen in Zijn tijd in praktijk werden gebracht.

Het waren niet alleen de overdenkingen van Gods woord, maar Jezus was ook afhankelijk van de Heilige Geest. Jezus leefde net als wij. Zijn heiligheid kwam voort uit een leven van overdenkingen van Gods woord en vervuld zijn met de Heilige Geest. Wanneer wij in Zijn voetsporen treden, dan krijgen wij ook openbaring over Zijn woord; dan wordt ons leven ook een leven in heiligheid, oprechte heiligheid die op één lijn komt met Gods manier van denken. De Bijbel spreekt over het vernieuwen van ons denken wat gebeurt door het bestuderen en overdenken van Gods woord.

Toen Hij zag dat Gods woord een bepaalde standaard en een bepaald onderwerp verkondigde, verkondigde Hij dat zelfs toen Zijn prediking inging tegen en tegengesteld was aan alle geldende tradities in Zijn tijd. Jezus werkte niet op de manier van een bijbelleraar of iemand die een diploma had gekregen op een bijbelschool. Hij verkondigde op de wijze van iemand die Gods woord in het verborgene bestudeerde, Die in het verborgene hoorde hoe God tot Hem sprak door de Geest. Hij sprak het woord als een profeet, niet gewoon als een prediker; Nee, Hij proclameerde het vol van geloof. Hierdoor kon Hij de hypocrisie en de wereldgelijkheid van de farizeeërs blootleggen. De andere mensen konden dit niet zien; die, blind als zij waren, dachten dat de farizeeërs geestelijke mensen waren. Jezus legde niet alleen de hypocrisie van de farizeeërs bloot, maar openbaarde ook hun foute leer – de verkeerde interpretatie van de Schriften waar de sadduceeën zich mee bezig hielden.

De grootheid van Jezus is te zien in het feit dat Hij er niet naar op zoek was om vanwege Zijn verkondiging populair te kunnen zijn. Het is voor een prediker of evangelist erg verleidelijk om populariteit te zoeken, in het bijzonder wanneer u geld wilt ontvangen voor uw werk als evangelist of prediker. Wanneer u namelijk dingen verkondigt die mensen tegen de borst stuiten, dan zult u hoogstwaarschijnlijk geen giften ontvangen; u zult ook geen verzoek meer krijgen om nog een keer te komen spreken. Maar wanneer u populair wilt zijn dan zult u, in de tijd waarin wij leven, Gods woord ook niet getrouw kunnen verkondigen. Iedereen die Gods woord verkondigt moet dit doen op een profetische wijze, als de spreekbuis van God. Dat is een onderdeel van heiligheid. Onze heiligheid moet niet alleen te zien zijn in onze wijze van leven maar ook in hetgeen wij spreken. Wij moeten absoluut oprecht zijn ten opzichte van God. Heiligheid openbaard zich niet door geliefd te zijn bij de mensen, maar bij God.

Er was een moment dat zelfs Zijn vijanden tegen Hem verklaarden, zoals wij dat kunnen lezen in **Mattheus 22:16** in Het Boek: *'Meester, wij weten dat U eerlijk bent. U vertelt de waarheid over de weg naar God. Het maakt u niet uit wie U voor U hebt.'* U, die het evangelie verkondigt, wanneer u een prediker of evangelist bent, u wil ik een persoonlijke vraag stellen: "kan het van uw prediking gezegd worden dat u oprecht bent, en dat u de waarheid verkondigt wat de consequenties ook zijn, en dat zonder angst en vrees? Dat is het type prediker wat Nederland (*India in originele tekst*) in iedere gemeente of samenkomst nodig heeft. Dat is hoe Jezus was. Wanneer wij naar Jezus kijken dan kunnen wij zien hoe wij op dit terrein als Hem moeten zijn.

Jezus had een enorme geestdrift voor de reinheid en zuiverheid van Gods huis. Weet u, toen de mensen Hem sloegen, Zijn haren uit Zijn baard trokken en Hem op zoveel manieren slecht behandelden, Hem zelfs de prins van de demonen noemden, werd Hij nooit boos. Hij zei nooit iets. Hij accepteerde het allemaal. U kon alles bij Hem doen en het enige wat Hij deed was dat Hij niets zei en het allemaal onderging; Hij zou u gewoon vergeven. Maar toen Jezus zag dat Gods huis verontreinigd werd door mensen die geld wilden verdienen in de naam van religie,

toen werd Hij een ander Persoon. In **Johannes 2:15** (BB) wordt gezegd dat Hij een zweep maakte en iedereen naar buiten dreef. Hij zei: "*Stop, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel*". Op dat moment herinnerden de discipelen zich wat in het Oude Testament geschreven staat in **Ps. 69:10**, "*Want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd*". Gerechvaardigde boosheid brandde binnen in Hem.

Weet u wat de betekenis is van het vers **Efeziërs 4:26** waar gezegd wordt: "*Word boos, maar zondig niet*"? In dat vers staat een opdracht om boos te worden. Welnu, wij dachten toch altijd dat boosheid zonde was. Boosheid is in bepaalde omstandigheden inderdaad zonde. In bepaalde andere situaties wordt er in **Efeziërs 4:26** gezegd dat wij boos moeten worden. Hoe weten wij het verschil? Wij kunnen het verschil zien in het leven van Jezus. Wanneer werd Hij niet boos? Wanneer zij Hem beledigden, slecht van Hem spraken, Hem sloegen, Hem afranselden, de haren uit Zijn baard trokken, op Hem spuugden, Hem kruisigden werd Hij nooit boos. Hij zei, "*Vader vergeeft het hen*". Wanneer was Hij boos? Hij was boos toen Gods huis verontreinigd werd; wanneer arme mensen uitgebuit werden; toen de farizeeërs en de oudsten in de synagoge het niet toestonden dat Jezus de man met de verschrompelde hand genas op de Sabbat.

Dus wij moeten boos zijn wanneer wij zien dat Gods huis en Gods naam onteerd wordt; wanneer wij zien dat arme mensen uitgebuit worden. En wanneer mogen wij nooit boos worden? Wanneer mensen ons beledigen, ons schade toebrengen, ons uitbuiten; ons allerlei kwaadaardige dingen aandoen en allerlei slechte dingen over ons roddelen of uitspreken. Dus in alles wat onszelf aangaat mogen wij nooit boos worden, maar wanneer het betrekking heeft op de reinheid van Gods huis en de wijze waarop mensen anderen uitbuiten, dan moeten wij boos worden.

Helaas is het in de huidige wereld precies omgekeerd. Het is tragisch maar de wereldse mens wordt alleen boos wanneer het op henzelf betrekking heeft. Wanneer zij zien dat Gods naam in de gemeente onteerd wordt, dan zijn zij niet boos. Dat is nu precies het tegenovergestelde van hoe het was bij Jezus. Jezus was boos wanneer het te maken had met misstanden in Gods huis. Er is een boosheid die heilig is, en er is een boosheid die zondig is. Toen Jezus de zweep gebruikte in de tempel, was Hij niet geïnteresseerd of de mensen dit begrepen of niet. Hij was zelfs niet geïnteresseerd hoe Zijn discipelen hierover dachten. Hij was alleen geïnteresseerd in de reinheid en zuiverheid van Gods huis. Hij verloor Zijn zelfbeheersing niet. Hij had Zichzelf volmaakt onder controle. Hij was ook niet diplomatiek. Hij ging niet naar de geldwisselaars toe om hen te vragen, "*Willen de heren alstublieft hun tafels hier verwijderen*". Hij zei helemaal niets van dat alles, maar Hij kiepte de tafels ondersteboven, zorgde dat de munten alle kanten op vlogen, en joeg de schapen, ossen en vogels allemaal van het terrein. Nee, dat was geen ordelijke manier van handelen, maar wanneer het om het huis van God ging, dan was Jezus vurig. Hij kwam met het "zwaard" en gebruikte het met ferme hand. Het sneed, het verwonde en het deed pijn, en zo werd de glorie van de Vader geopenbaard.

Dus heiligheid in het leven van Jezus bracht Hem veel onbegrip, tegenstand en vervolging. Vandaag de dag gebeurt hetzelfde. U zult niet populair zijn wanneer u een heilig leven leidt. Wat ik bedoel is: wanneer u alleen maar bezig bent met het wettelijk voldoen van uw belastingen, de voeten van anderen wast, doet wat goed is en nooit de zonde in het christendom aan de kaak stelt, dan bent u hoogstwaarschijnlijk populair. Dan bent u diplomatiek bezig. De Bijbel zegt in **Efeziërs 5** dat wij, tijdens ons leven, *de werken van de duisternis moeten ontmaskeren en terechtwijzen*. Het leven van Jezus was het mooiste, het

meest ordelijke, het vredigst en het gelukkigst wat deze wereld ooit gezien heeft, omdat Hij alleen geïnteresseerd was om God welgevallig te zijn. Hij was er niet in geïnteresseerd om ook maar bij één mens in een goed blaadje te komen. Hij gaf helemaal niets om de mening van mensen.

Beseft u dat u ook een dergelijk leven kunt leven? Verlangt u naar een dergelijk leven? Buig dan op dit moment, nadat u deze studie gelezen hebt, het hoofd en bid een simpel gebed, "Heere Jezus, ik heb zo vaak geprobeerd mensen te behagen. Vergeef mij. Help mij om Uw voorbeeld na te volgen en ernaar te zoeken hoe ik alleen U kan behagen".